

पाठ - ७

तयम्मुम

الدرس السابع - نيبالي

التيم

पवित्रता प्राप्त गर्नुको लागि पानीको ठाउँमा माटो प्रयोग गर्नु लाई तयम्मुम भनिन्छ ।

घरमा वा यात्रामा दुवै अवस्थामा तयम्मुम जायज छ, र तयम्मुम चाहिं वुजू र स्नानको दुबैको सट्टामा हुन्छ, यदि निम्न कारणहरू मध्ये कुनै कारण पाइएको छ, भने :

१ - यदि पानी उपलब्ध छैन, वा उपलब्ध छ, तर पवित्रताको लागि प्रयाप्त मात्रामा छैन भने, तर सबभन्दा पहिला पानी खोज्ने प्रयास गर्नु पर्छ, र फेरि पानी न पाए पछि तयम्मुम गर्ने, त्यसै गरि यदि पानी नजिकै छ, तर त्यसलाई प्राप्त गर्नुमा ज्यानको वा मालको खतरा छ ।

२ - यदि मौसम वा पानी धेरै चिसो छ, र पानी प्रयोग गर्नुमा खतरा छ भने ।

३ - यदि पानी छ, तर पिउनुको र खाना बनाउनुको लागि मात्र छ, भने तयम्मुम गर्ने ।

४ - यदि पवित्र गर्न खोजेको अङ्गमा घाउ छ, भने त्यसलाई पानीले धुने, तर यदि पानीले धुनु हानिकारक छ भने त्यस माथि मसह गर्ने, अर्थात आफ्नो हात भिजाएर त्यस माथि फेरने, तर यदि मसह पनि हानिकारक हुनसक्छ भने त्यसको सट्टामा तयम्मुम गर्ने र बाकि सबै अङ्गलाई धुने ।

तयम्मुम गर्ने विधि यो हो कि मनमा नियत अर्थात इच्छा गर्ने, फेरि दुवै हत्केलालाई एक चोटि पवित्र माटोमा राख्ने, फेरि अनुहार माथि मसह गर्ने, फेरि बायाँ हातको भित्रि भागले दायाँ हातको उपरि भाग माथि मसह गर्ने, फेरि दायाँ हातको भित्रि भागले बायाँ हातको उपरि भाग माथि फेर्ने ।

जसले गर्दा वुजू भँग हुन्छ, त्यसैले गर्दा तयम्मुम पनि भँग हुन्छ, र जसले पानी न पाएको कारण त्यम्मुम गरेको छ, भने नमाज भन्दा पहिले वा नमाजको समयमा पानीको उपलब्धि ले पनि तयम्मुम भँग भइहाल्छ, तर यदि नमाज पढि सके पछि पानी उपलब्ध भयो भने नमाज सही हुन्छ, त्यसलाई दोहरियाउनु जरुरी छैन ।